
Presentació

Un país normal necessita consolidar les seves formes d'expressió sense haver de recórrer a manllevar d'altres llengües els termes que utilitza en tots els àmbits de la vida quotidiana, siguin privats o professionals.

En el cas de la infermeria, aquesta necessitat és molt evident per la manca de literatura específica en català que pugui contraposar-se a l'abundosa oferta que des de molt temps enrere ens arriba dels països hispanoamericans i, en èpoques més recents, directament en anglès. Aquest fet es veu agreujat, a més a més, perquè una bona part dels professionals en actiu no han estat formats en català i el llenguatge usual en els medis sanitaris es ressent profundament d'altres influències en no disposar d'una terminologia pròpia que respongui inequívocament i de manera entenedora als conceptes fonamentals de la professió.

Calia, doncs, posar ordre a aquesta situació anòmala i facilitar els recursos perquè les infermeres i els infermers dels països de parla catalana assolissin també en aquest àmbit el grau d'excel·lència a què aspiren en tot el ventall de la seva oferta professional. I des de l'any 1997, en què es va presentar públicament la Comissió NORCAI (Normalització del català en l'àmbit de la infermeria) en el marc del 5è Congrés d'Infermeria Catalana celebrat a Girona, un propòsit constant de la seva activitat ha estat promoure la creació d'un diccionari, atès que sense aquest instrument no és possible "aconseguir el ple ús social i científic de la llengua catalana en l'àmbit de la infermeria", com expressa el seu objectiu fundacional.

A desgrat d'aquesta voluntat permanent, secundada per diverses iniciatives sorgides d'ací o d'allà, les dificultats del projecte no han permès veure'l concretat fins ara en aquest volum que teniu al vostre abast, resultat de la col·laboració entre el TERMCAT, Centre de Terminologia, i el Consell de Col·legis de Diplomats en Infermeria de Catalunya, amb una amplíssima participació d'experts dels dos àmbits, lingüístic i infermer, i de persones vinculades a organitzacions infermeres de diferents indrets del territori de parla catalana que hi han aportat el seu suport i coneixements.

El més viu agraïment, doncs, a totes les persones i institucions que han dedicat la seva expertesa i el seu temps a conduir vers un final feliç aquest llarg procés, que dota la infermeria catalana d'una base imprescindible per a fonamentar l'estudi, la utilització i el desenvolupament de la terminologia pròpia de la nostra disciplina. D'acord amb aquestes finalitats, és també una invitació a tenir present que de

cap manera s'ha de considerar una obra acabada, sinó que, com els organismes vius, ha d'evolucionar i s'ha d'actualitzar amb l'ajut i la cura de tots els que l'utilitzaran, de manera que sempre sigui un exponent de la vitalitat de la nostra llengua i de la nostra professió.

Roser Tey i Freixa
Presidenta honorària de la Comissió NORCAI